

wetin pimlääst tornista? Siis' rukoil' Poikaan  
JEsusta, Sitt' teurap' tehty Karikaa.

9. Ah! Riitos' Jsan rakkaani, Su neu-  
wos edest, apuni, Ett' sydämmes niin läm-  
beni, Mun kuollen korjan puoleeni.

10. Nyt fangi minä wainainen, Sun  
Poikas' Anston turvailen; Jongas mull' ans-  
noit' aldixi Sydämeine mapoy tähderi.

11. O! minun rakas Jsäni Lepyy ja so-  
wi kansani. Sä armon olet luvannut,  
Niill' kuin sinun on turwannut.

12. Sen lupauren päälle niin JEsus on  
Sowittajani Hän kuoli tähden Golgathas  
Siin murhe-taros kauhias

13. Sentähden olen iloisan, Sisällifesti  
sielusan; Waic' alkoinatsell' myöhdolla Mun  
shy on alas kasella.

14. Muutt' JEsuveni armon En epäil'  
Hengi todistaa, Ett' olen armosta tunnoja,  
Eht' ruumin kuole raudoisa.

\* \* \*  
15. Woi älkä sureko, Suky  
vattun huoliko, Muutt' Christii wesi-  
ren, Ett' hiwott on kirwehen'

16. Sill' minun mielen, menoni,  
ton', ajatus, haluni, Pois eääd' on  
ty Tainwaseen, JEsuren ilon ijäiseen.

\* \* \*  
17. Ah! vielä soisin todella: Ets' woihte  
minu kuulella, O! Mies sä raukka heku-  
man, Sun kauttas trapull' astuman.

18. Mun

18. Mun tähy: anda sidotta, Silmäni  
Ilmi niwotta, nyt kirwen alle taipuman,  
Ja wastoin, luondo kuoleman.

19. Ah! minä huokan, toivotan, Siks  
HERRa Jumal Taimahan, Andakon katu-  
muyen sull, Sun oman syndeis tähden tull.

20. Vääll sydämmes haurellisen, Saat-  
takon piston murhen sen, Ettäs idäll ar-  
mon ajasa. Ja et helwetin wairwasa.

21. Ilkentyäs nyt itkisit, Perkelen kädest  
pääsisit, Näit muistutan sull todesta, Ah!  
eksi, rukoil' Jesusta'

\* \* \*  
22. Wjel' ennen kuin mä kumarran J-  
hen kuolemaan ojanan, Nuorukaiset teit'  
ilmoitan, Pojill ia piikoil muistutan.

23. Ah! älkät te niin pahasti, Mun pe-  
räsäni julmasti Synnissä vieras eläkö, Ja  
helwettiin riendäkö.

24. Waan palaisit jo juopusta; Helwe-  
tulen lohdusta, Rippukat' hartast HERRa  
Nuoruden ajan waarasa.

en \* \*  
O! Isät! äitit rakkaat, Muut' pale-  
en haldiaq' Rakokan perään tarkasti,  
n ja wäken hartasti.

26. Jos ike teis on olewa, Sydämmes,  
Sielus, tunnosa, Ensiyi sonnin katumus,  
Sip' toiser' Hengen hallitus.

27. Ett' HERRan kässyn jälken sitte, Heille

esimerkiv taidaisit, Niin vöt ja välvät lu-  
lutta, Ett Taimaas saisit iloita.

28. Ah! JEsus ike neuvokon, Teit' Hene-  
gelänsä walaiskon, Ett tunnosanne tunde-  
maan, Ja Henges ike uskomaan.

29. Tulistitte sen huomaman, Kuing  
perkel wtekas lummomaan, On sukela sill  
tawalla Kuin nauruu leikill jutellan.

30. Jos perhellen sen sanotte, Parhaste  
päälle vanette, Min rukouxis HErassa,  
Niin sielune on rauhasa.

31. Sill muutoin ette ikänä, Saa wäl-  
wihan liekkiä, Muti' osalliset oletta synnet-  
stä, joit he harjoittaa.

\* \* \*

32. Viel' te mun Jän, Äitini Bel-  
jen, Sisaren, Sukusi, Älkät tästedes mur-  
hella, ja katkeralla itkulla.

33. Mun tähden iken sulloko, Ja sydä  
dänne rundoko; Andakat HErän hallu  
Mun sielun olla ilosa.

34. Ah! rukoilkat te Jumala, Kaikki  
mut samall' tawalla, Sill koko mailm' pa-  
hudes, On hengellises huorudes,

35. Josa minä iä waiwainen, Elänyt os-  
ten syndinen, Jong tähden teitä muistuu  
Mun askeleistan waroitau.

36. Sill minä olin ilkiä, Ja sydänmen-  
ot' yspä Se ensin mun sai koruteen, Ja  
liha sitte huoruteen.

37. Näit en poisjätä todella, Waan täy-

Rekviem. 50

ky teille tarvolla, Nuorukaiset nyt sanella  
Mäist lakartat pois halulla.

38. Ah! totta kerran todesta, Kaikki ne  
paikat kauhista, Jois olet' synnis elänet,  
Ja himmojanne toteslet.

39. Ah! kuinga miekas, Kamala, On sa-  
tan monell tavalla, Kuin syndistä tääll ta-  
lutta, ain' päästä käsi, jalvosta.

40. Silloin kuin muolla juopette. Eli  
kuin Kirkon tuletta, Niin omhi hänen oh-  
insa, Teil hiuyis, kormis, ohisa

41. Ne perkeleen on krimunsa, Ja kolla  
Poriat suisensa, Toilla hän aja iloisest, wie-  
elwettin kyll köyhäisest.

42. Kaikkia niitä johdatta Kuin päällens  
i man tarvetta, Kereen tähden panewat,  
Ja mailma toka ajawat.

\*  
43. Mä vielä köyhä ihminen, Ja Lin-  
sa fangi, syndinen Muistutan muille fan-  
geille, Kahleis Vinnois olewille:

44. Ah! älkät kauwan salliko, Tundone  
kalwaa andako, Waan nöyryttäkät ikenne  
Ja tunnustakat syndinne.

45. Andakat kunnja Jumalall, Syhän  
ja pieun woittajall, sanokat niin Herral-  
le, Jesurell, Isän Nojalle.

46. O! Sinä kiiniotettu, Sidottu nau-  
rit, ruostettu; Wiatoin fangi Jesu Christ,  
Pääst Sielun synnin sitehist.

47. Meir' wiallisi fangeja, Kuin sywis-  
tu-